

[Camma Larsen-Ledet.]

nu er håbet tændt, og jeg havde faktisk ventet, at indenrigsministeren i dag ville have givet udtryk for noget sådant, men det kan jeg som sagt ikke se ligger i det svar, jeg har fået.

Man forventer en stigning i antallet af kursister til faget, og man har selvfølgelig lov at forvente noget sådant, men vi lever jo i en tid, hvor der er mangel på sygeplejersker i almindelighed, og derfor tror jeg, der skal ske noget ganske ekstraordinært for at lokke, om jeg så må sige, nogen til at tage denne specielle uddannelse. Der må bl. a. bedre ansættelsesvilkår til som den ene ting, og så må man altså stimulere, sådan som militæret f. eks. gør. Når militæret ønsker tilgang til deres uddannelsessteder, ser man i dagbladene store annoncer — som dagbladene i øvrigt meget gerne vil have — netop for at stimulere tilgangen. Kunne man ikke forsøge også ad den vej at skærpe appetitten?

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg tør ikke have nogen mening om, hvorvidt en annoncekampagne præget af f. eks. det ærede medlems fantasi kunne sætte sig spor i en øget tilgang.

Det ærede medlem mente, at vilkårene burde være bedre. Om det spørgsmål vil jeg gerne sige: forholdet er jo det, at der gennem nogen tid har været løbende forhandlinger om lønvilkårene for sundhedsplejerskerne, og jeg tør ikke udelukke, at den omstændighed, at disse lønninger endnu ikke er blevet ajourført, kan have spillet en rolle. Men dér ligger det således, at vi nu kan regne med, at man i meget nær fremtid når til endelig afslutning af overenskomsten, idet alt tyder på, at man nu er blevet enig om hovedpunkterne. På grund af en uheldig sammenhæng med forhandlingerne vedrørende visse sygeplejerskers lønninger på hospitaler er det trukket langdrag. Men det er jo tænkeligt, at den omstændighed, at man nu får en afgørelse, kan virke stimulerende på tilgangen. I

øvrigt vil jeg være tilbøjelig til at tro, at måske mere end lønningen vil selve stillingens friere karakter kunne virke tillokende. Jeg deler altså det ærede medlems håb om, at den øjeblikkelige misere er midlertidig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Groes* til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren forklare, hvorfor bus-taksterne på Køgeruten sættes klækkeligt i vejret på et tidspunkt, hvor ministeren og generaldirektoratet for statsbanerne har givet tilsagn om udvalgsbehandling af en række klager i forbindelse med rutens drift — herunder klager over taksterne?“

Lis Groes: Der har længe murret en kritik af forholdene omkring DSB-busruten Valby-Køge, og trafikministeren havde jo selv lejlighed til at høre en række af klagerne på et møde for socialdemokratiske tillidsmænd i Køgekredsen. De klager, der er rejst, har først og fremmest drejet sig om lange ventetider på Valby station i slud og kulde, mens varme busser stod og ventede, uden at passagererne fik lov til at hoppe op i dem, og dertil spørgsmål om manglende overholdelse af køreplan, langsomt tempo og dårlig ventilation, ligesom spørgsmålet om taksternes højde har været fremdraget.

Den højtærede trafikminister lovede omgående at forelægge disse klager for generaldirektøren for statsbanerne, og glæden var stor, da denne henvendelse omgående gav resultat i form af et løfte om nedsættelse af et udvalg med repræsentanter for forbrugerne, hvor alle disse spørgsmål kunne drøftes nærmere.

Netop på denne baggrund virkede det noget forbløffende, at man, inden disse forhandlinger overhovedet var blevet påbegyndt, fik meddelelse om klækkelige for-